Lietas arhīva Nr. C-2880-20/19
ECLI:LV:VRT:2020:1202.C71288020.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Alūksnē, 2020.gada 2.decembrī

Vidzemes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Puriņa,
izskatīja rakstveida procesā civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GelvoraSergeļ" prasībā pret /pers. B/ (/pers. B/) par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2020.gada 25.augustā prasītāja sabiedrība ar ierobežotu atbildību "GelvoraSergeļ" iesniegusi Vidzemes rajona tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/ (/pers. B/) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2012.gada 27.novembrī atbildētājs un aizdevējs AS "Swedbank", reģ.Nr. 40003074764 (turpmāk - cedents) noslēdza Aizdevuma līgumu Nr.12-042891-PS (turpmāk - Līgums), saskaņā ar kuru atbildētājam izsniegta aizdevuma summa 3557,18 EUR jeb 2500 LVL (turpmāk - Aizdevuma summa).

Saskaņā ar Līguma noteikumiem atbildētājs apņēmies atmaksāt Aizdevuma summu, procentus par Aizdevuma summas lietošanu, kā arī citus Līgumā noteiktus blakus prasījumus Līgumā noteiktajā kārtībā, apmērā un termiņā.

2015.gada 26.maijā starp cedentu un SIA "Sergeļ", Reģ.Nr.4013183181 noslēgts Cesijas līgums, saskaņā ar kuru SIA "Sergeļ" ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju, ar tiesībām prasīt galveno parādu un visus blakus prasījumus, kas izriet no Līguma. 2018.gada 11.oktobrī Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs pieņēma lēmumu Nr.6-12/152197, ar kuru nolēma ierakstīt komercreģistrā reorganizāciju - apvienošanu, pievienojot komercsabiedrībai SIA "Gelvora" (pēc nosaukuma maiņas - SIA "GelvoraSergeļ"), reģ. Nr.40103837691, SIA "Sergeļ", reģ. Nr.40103183181.

Saskaņā ar Komerclikuma 334.panta pirmo daļu "Komercsabiedrību [..] var reorganizēt apvienošanas, sadalīšanas vai pārveidošanas ceļā". Savukārt Komerclikuma 335.panta piektā daļa noteic, ka "Apvienošanas gadījumā pievienojamās sabiedrības tiesības un saistības pāriet iegūstošajai sabiedrībai". Līdz ar to SIA "GelvoraSergeļ" (turpmāk - prasītāja), ievērojot Komerclikuma 335.panta noteikumus un Uzņēmuma reģistra lēmumu Nr.6-12/152197 noteikumus, ir kļuvusi par pilntiesīgu atbildētāja pašreizējo kreditoru. Līdz ar to atzīstams, ka prasītāja ir atbildētāja jaunais kreditors.

Saskaņā ar Līguma noteikumiem atbildētājam bija pienākums veikt regulārus ikmēneša maksājumus, līgumisko procentu un citu blakus prasījumu (maksa par Kredīta limita pārsniegumu, līgumsods) samaksu.

Atbildētājs savas saistības nav izpildījis pienācīgi, tādēļ Cedents vienpusēji atkāpās no Līguma 2013.gada 12.februārī.

Prasītāja pieprasa no atbildētāja nesamaksāto aizdevuma summu 3557,18EUR un parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 17 EUR, kopā 3574,18 EUR.

Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.pants noteic, ka parādniekam ir pienākums atlīdzināt parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam radušos parāda atgūšanas izdevumus, ja to atlīdzināšana tiek pieprasīta un nepastāv strīds par parāda esamību. Savukārt saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.punktu kopējais izdevumu apmērs nedrīkst pārsniegt 17 EUR. Papildus tam, parāda atgūšanas izdevumu prasījumu nevar uzskatīt par parāda blakus prasījumu, jo tie ir izdevumi, kas prasītājam jau reāli radušies, līdz ar to prasījums par šo summu atlīdzību būtu pieskaitāms galvenajam prasījumam, proti, galvenajam parādam.

Saskaņā ar Līguma noteikumiem atbildētājam ir pienākums maksāt procentus no Aizdevuma summas par visu faktisko aizdevuma izmantošanas laiku. Aprēķinātie līgumiskie procenti uz Līguma vienpusēju izbeigšanas dienu 2013.gada 12.februāri ir 123,32 EUR.

Prasītāja pēc Līguma vienpusējas izbeigšanas nav aprēķinājusi Līgumā pielīgtus blakus prasījumus (līgumiskos procentus, nokavējuma procentus un līgumsodu). Prasītāja prasa no atbildētāja Līgumā pielīgtos blakus prasījumus, kuri tika aprēķināti tikai līdz Līguma vienpusējai izbeigšanai - 2013.gada 12.februārim.

Atbilstoši Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 30.janvāra spriedumā Nr.SKC-644/2013 minētajām tēzēm, pēc Līguma izbeigšanas dienas 2013.gada 12.februāra prasītāja ir aprēķinājusi un prasa no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā, kas uz prasības celšanas dienu (2020.gada 24.augustu) ir 1606,88 EUR.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 128.panta otrās daļas 5.[1]apakšpunktu un 148.panta 1.[3]daļu, prasītāja paziņo, ka nav izmantojusi mediāciju pirms vēršanās tiesā un nepiekrīt mediācijas izmantošanai, lūdz tiesu izskatīt civillietu pēc būtības un pieņemt nolēmumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 128.panta otrās daļas 2[1]) punktu prasītāja norāda kredītiestādes nosaukums un bankas kontu, kurā veicama parāda samaksa: SIA "GelvoraSergeļ", reģ.Nr. 40103837691, AS Swedbank, LV46HABA0551039500305.

Kā izriet no Civilprocesa likuma 195.panta noteikumiem, pēc sprieduma pieņemšanas prasītājai ir tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt procentus uz likuma pamata un, kuru apmērs ir noteikts Civillikuma 1765.pantā. Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu likumiskie procenti ir 6% gadā vai 0,0164% dienā. Tādēļ prasītāja lūdz tiesu noteikt tiesības SIA "GelvoraSergeļ" saņemt no atbildētāja sešus procentus gadā no nesamaksātā kopējā pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Pamatojoties uz Civillikuma 1., 1587.,1589., 1651.pantu, 1652.panta 3.punktu, 1662., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1770., 1773., 1775., 1779., 1793., 1801., 1828., 1838., 1934., 1943., 1946., 2021.pantu un attiecīgām Civilprocesa likuma normām, prasītāja lūdz tiesu:

1) piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu prasītājai parādu 5304,38 EUR, t.sk.:
- galveno parādu 3574,18 EUR, t.sk. parāda atgūšanas izdevumus 17 EUR;
- līgumiskos procentus par aizdevuma naudas līdzekļu izmantošanu par laiku līdz 12.02.2013. 123,32 EUR;
- likumiskos procentus par laiku no 12.02.2013. līdz 24.08.2020. 1606,88 EUR;

2) piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu prasītājai visus samaksātos tiesas izdevumus, t.sk.:

- valsts nodevu 446,82 EUR;

- ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 EUR;

3) norādīt spriedumā uz prasītājas tiesībām saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

2020.gada 31.augustā prasības pieteikuma noraksts nosūtīts atbildētājam uz deklarētās dzīvesvietas adresi, nosakot termiņu rakstveida paskaidrojumu sniegšanai par iesniegto prasību līdz 2020.gada 1.oktobrim.

Atbildētājs tiesas noteiktajā termiņā paskaidrojumu tiesā nav iesniedzis. Prasības summas apmēru un aprēķinu nav apstrīdējis.

2020.gada 2.oktobrī tiesā atgriezta atbildētājam sūtītā vēstule, ar norādi – beidzies glabāšanas laiks (lietas 22.lapa).

Ar Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 20.oktobra lēmumu, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, lieta nozīmēta izskatīšanai rakstveida procesā 2020.gada 2.decembrī.

Par lietas izskatīšanu rakstveida procesā prasītājai un atbildētājam paziņots, 2020.gada 26.oktobrī nosūtot pusēm, tajā skaitā atbildētājam uz deklarēto dzīvesvietas adresi, tiesas paziņojumu par to, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā un sprieduma norakstu varēs saņemt 2020.gada 2.decembrī Vidzemes rajona tiesas kancelejā (tiesas paziņojums lietas 26.lapā).

Motīvu daļa

Novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji sekojošu iemeslu dēļ.

Lietā nepastāv strīds, ka 2012.gada 27.novembrī starp AS "Swedbank" kā aizdevēju un /pers. B/ (/pers. B/) kā aizņēmēju noslēgts Aizdevuma līgums Nr.12-042891-PS, saskaņā ar kuru AS "Swedbank" izsniedza atbildētājam aizdevumu 3557,18 EUR (2500 LVL) apmērā (kopija lietas 16.lapā).

Aizdevuma summas izsniegšanu atbildētājam pierāda lietas 17.lapā esošais kredīta izraksts, no kura redzams, ka AS "Swedbank" 2012.gada 27.novembrī pārskaitījusi uz atbildētāja kontu 2500 LVL.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma II daļas 3.punktu, atbildētājs apņēmies atmaksāt aizdevumu saskaņā ar Aizdevuma līguma noteikumiem un grafiku, aizdevuma atmaksas datums noteikts 2015.gada 1.novembris.

Tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un, saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu, līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesīgu. Līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, tas nav apstrīdēts, līdz ar to ir spēkā esošs un pusēm saistošs.

Civillikuma 1793.panta 3.punkts noteic, ka prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likuma pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Civillikuma 1801.pants noteic, ka cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Saskaņā ar Civillikuma 1805.pantu cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku.

No lietas 13.lapā esošā Cesijas līguma izraksta, lietas 14.lapā esošā pielikuma izraksta pie tā redzams, ka 2015.gada 26.maijā noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kuru SIA "Sergel" ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju, ar tiesībām prasīt galveno parādu un visus blakus prasījumus, kas izriet no Aizdevuma līgums Nr.12-042891-PS.

2018.gada 11.oktobrī Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs pieņēmis lēmumu Nr.6-12/152197, ar kuru nolemts ierakstīt komercreģistrā reorganizāciju - apvienošanu, pievienojot komercsabiedrībai SIA "Gelvora" (pēc nosaukuma maiņas - SIA "GelvoraSergel" – lietas 12.lapa), reģ. Nr.40103837691, SIA "Sergel", reģ. Nr.40103183181 (lietas 11.lapa).

Tiesa atzīst, ka Cesijas līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām un ir saistošs pusēm un, pamatojoties uz minēto, prasītājai ir visas prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no atbildētāja un AS "Swedbank" saistībām.

Civillikuma 1587.pants paredz, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu, ar aizdevuma līgumu saprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošanu īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietas.

Saskaņā ar Civillikuma 1828.pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu, bet tāpat arī viņam nav jāizpilda sava saistība agrāk, nekā pēc noteiktā termiņa notecējuma.

Aizdevuma līguma II daļas 6.4.punktā noteikts, ka aizdevējam ir tiesības vienpusēji atkāpties no Aizdevuma līguma un pieprasīt Aizņēmējam Aizdevuma līguma saistību izpildi pirms termiņa, ja aizņēmējs Aizdevuma līgumā noteiktos aizdevuma atmaksas termiņus kavē ilgāk par 30 dienām.

No lietas 18.lapā esošās AS "Swedbank" 2020.gada 5.augusta izziņas redzams, ka AS "Swedbank" vienpusēji atkāpusies no līguma ar 2013.gada 12.februāri.

No prasības pieteikumā norādītā un lietas 9.lapā esošā parāda summas aprēķina redzams, ka atbildētājs nav pienācīgi pildījis savas no līguma izrietošās saistības un prasītāja ir aprēķinājusi atbildētāja aizdevuma summas parādu 3557,18 EUR apmērā, kā arī parāda atgūšanas izdevumus 17 EUR, kopā 3574,18 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt, Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto atbildētāja neatmaksātās kredīta pamatsummas 3557,18 EUR apmērā apmēru, kā arī nav pamata apšaubīt parāda esamību, jo saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētājs parāda aprēķinu nav apstrīdējis, iebildumus prasībai tiesā nav iesniedzis.

Lietā nav gūti pierādījumi, ka atbildētājs pilnībā būtu norēķinājies, tāpēc tiesa uzskata, ka aizdevuma summas parāds 3557,18 EUR apmērā piedzenams no atbildētāja tiesas ceļā.

Prasītāja iekļāvusi galvenā parāda aprēķinā un lūgusi piedzīt no atbildētāja parāda atgūšanas izdevumus 17 EUR apmērā.

Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.panta pirmā, otrā, trešā daļa noteic, ka parādniekam ir pienākums atlīdzināt parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam radušos parāda atgūšanas izdevumus, ja to atlīdzināšana tiek pieprasīta un nepastāv strīds par parāda esamību. Parāda atgūšanas izdevumiem jābūt samērīgiem un objektīvi pamatotiem. Par samērīgiem uzskatāmi parāda atgūšanas izdevumi, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajam parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamam apmēram (izņemot tos izdevumus, kurus Ministru kabinets atzinis par neatlīdzināmiem). Parāda atgūšanas izdevumu

pieļaujamo apmēru un izdevumus, kuri nav atlīdzināmi, nosaka Ministru kabinets.

Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.punkts noteic, ka parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam ir tiesības no parādnieka pieprasīt, lai tas atlīdzinātu pamatotus parāda atgūšanas izdevumus, kas atbilst šādam pieļaujamam apmēram:

2.1. par rakstiska paziņojuma sagatavošanu un nosūtīšanu parādniekam, kurā sniegta informācija par parāda esību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības, un par nepieciešamajām darbībām parādnieka faktiskās kontaktinformācijas noskaidrošanai, ja parādnieks nav sasniedzams, – kopā ne vairāk kā septiņus *euro*; 2.2. par citām parāda atgūšanai papildus veiktajām darbībām – kopā ne vairāk kā 10 *euro* parāda atgūšanas procesā, līdz parādnieks izpildījis maksājuma saistības pret parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēju vai kreditoru.

Tiesa atzīst, ka prasītājs nav pierādījis parāda atgūšanas izdevumu 17 EUR apmērā pamatotību, jo lietas materiāli nesatur nekādus pierādījumus par rakstiska paziņojuma sagatavošanu un nosūtīšanu parādniekam, kurā sniegta informācija par parāda esamību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās saistības, kā arī nav pierādījumu par citām parāda atgūšanai papildus veiktajām darbībām.

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka prasītāja parāda atgūšanas izdevumu summu nepamatoti iekļāvusi pamatparāda apmērā un prasība daļā par parāda atgūšanas izdevumu piedziņu 17 EUR apmērā ir noraidāma.

Prasītāja ir aprēķinājusi un lūdz piedzīt no atbildētāja līgumiskos procentus 123,32 EUR apmērā.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1946.panta pirmā daļa noteic, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu, savukārt saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Aizdevuma līguma Nr.12-042891-PS I daļas pamatnoteikumu 1.6.punktā norādīts, ka procentu likme ir 0% (lietas 16.lapa).

N o lietas13., 14.lapā esošā Cesijas līguma Nr.SERG-01 izraksta un Pielikuma izraksta pie tā redzams, ka cedents pret atlīdzību cedējis cesionāram (prasītājai) atbildētāja saistības, kas izriet no 27.11.2012. Līguma Nr.12-042891-PS. Līguma beigu datums 12.02.2013. Procentu likme 0,00%, pamatsummas parāds 3557,18 EUR, kredītprocentu parāds 0,00 EUR, soda nauda par pamatsummu 3557,18 EUR, soda nauda par kredītprocentiem 0,00 EUR.

Lietas 17.lapā atrodas AS "Swedbank" izdots atbildētāja kredīta izraksts par periodu no 27.11.2012. līdz 12.02.2013., no kura redzams, ka izcelts maksājums 12.02.2013. 86,67 LVL (123,32 EUR).

No lietas 9.lapā esošā Parāda summas aprēķina redzams, ka prasītāja iekļāvusi aprēķinā procentus par aizdevuma lietošanu 123,32 EUR apmērā par laika periodu līdz 12.02.2013. (datums, kad AS "Swedbank" vienpusēji atkāpusies no līguma).

Tiesa atrod, ka ne no Aizdevuma līguma, ne atbildētāja kredīta izraksta, ne aprēķina nav saprotams par kādu ikmēneša procentu likmi puses vienojušās. Prasības pieteikumā prasītāja tikai norādījusi, ka saskaņā ar Līguma noteikumiem atbildētājam ir pienākums maksāt procentus no aizdevuma summas par visu faktisko aizdevuma izmantošanas laiku, taču par to lietā nav iesniegti pierādījumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka prasītāja nav iesniegusi lietā pierādījumus, lai būtu likumīgs pamats piedzīt tai par labu no atbildētāja līgumiskos procentus 123,32 EUR apmērā, līdz ar to prasība daļā par līgumisko procentu 123,32 EUR apmērā piedziņu ir noraidāma.

Prasītāja aprēķinājusi un lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus 1606,88 EUR apmērā par laika periodu no 12.02.2013. līdz 24.08.2020.

Civillikuma 1759.pants noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, šādos gadījumos:

1) par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; [..]

Civillikuma 1757.pantā noteikts, ka nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.pants).

Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Tiesa uzskata, ka prasītājai ir tiesības lūgt piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus 1606,88 EUR apmērā par laika periodu no 12.02.2013. līdz 24.08.2020.

Prasītāja lūgusi noteikt tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Civilprocesa likuma 195.pantā ir noteikts – taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. Latvijas Republikas Augstākas tiesas Civillietu departaments 2016.gada 29.janvāra lēmumā lietā Nr. SKC-1331/2016 uzsver, ka jau vairākkārt (Senāta 2007.gada 4.aprīļa spriedums lietā Nr. SKC-87/2007, Senāta 2010.gada 13.oktobra lēmums lietā Nr.SPC-166/2010), ir norādīts, ka Civilprocesa likuma 195.pantam ir imperatīvs raksturs un saskaņā ar to tiesa pati (*ex officio*) neatkarīgi no prasījumā izteiktajiem lūgumiem, noteic prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus uz likuma pamata (Civillikuma 1759.pants), kuru apmērs noteikts Civillikuma 1756.pantā.

Latvijas Republikas Augstākas tiesas Civillietu departaments 2016.gada 29.janvāra lēmumā lietā Nr. SKC-1331/2016 norādījis arī, ka likumiskie procenti līdz tiesas sprieduma izpildei pēc sava satura vairs nav prasījums par uzturlīdzekļu maksāšanas, kredīta neatdošanas, preču vai pakalpojumu samaksas kavējuma sekām, bet gan prasījums sakarā ar tiesas sprieduma izpildīšanas kavējumu.

Līdz ar to nosakāmas prasītājas tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no piedzītās summas 5164,06 EUR sākot ar šī sprieduma spēkā stāšanās dienu pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa notecēšanas līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto ierobežojumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu – pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasītāja ir cēlusi mantiska rakstura prasību, prasības summa ir 5304,38 EUR.

Prasība apmierināta daļēji par summu 5164,06 EUR jeb 97,35% no summas.

Tā kā prasītāja par iesniegto prasību samaksājusi tiesas izdevumus kopā 452,19 EUR (valsts nodevu 446,82 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 EUR), bet prasība apmierināta 97,35% apmērā, tad secināms, ka arī tiesas izdevumi no atbildētāja par labu prasītājai piespriežami

proporcionāli prasības apmierinātajai daļai – valsts nodeva 434,98 EUR (97,35% no 446,82 EUR) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,23 EUR (97,35% no 5,37 EUR), kopā 440,21 EUR.

Pamatojoties uz minēto tiesas izdevumi kopā 440,21 EUR piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai.

Saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu pēc 2014.gada 1.janvāra piedzītās summas konvertējamas uz *euro*.

Civilprocesa likuma 204.[1] pantā noteikts, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Šis termiņš nedrīkst būt garāks par desmit dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Līdz ar to arī nosakāms šī sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma Civilprocesa likuma 8., 41., 97., 193., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

Apmierināt daļēji sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GelvoraSergel" prasību pret /pers. B/ (/pers. B/) par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/ (personas kods /personas kods/, deklarētā dzīvesvietas adrese: /adrese/) par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "GelvoraSergel" (reģistrācijas Nr.40103837691, juridiskā adrese: Cēsu iela 31 k-3, 4.kāpņutelpa, Rīga, LV-1012) parādu 5164,06 EUR (pieci tūkstoši viens simts sešdesmit četri *euro* 06 centi), tajā skaitā galvenais parāds 3557,18 EUR (trīs tūkstoši pieci simti piecdesmit septiņi *euro* 18 centi), likumiskie procenti 1606,88 EUR (viens tūkstotis seši simti seši *euro* 88 centi) un tiesas izdevumus 440,21 EUR (četri simti četrdesmit *euro* 21 cents), tajā skaitā – valsts nodeva 434,98 EUR (četri simti trīsdesmit četri *euro* 98 centi), ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,23 EUR (pieci *euro* 23 centi).

Piedzītās summas iemaksājamas sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GelvoraSergel" norēķinu kontā Nr.LV46HABA0551039500305, AS Swedbank", kods HABALV22.

Noraidīt prasību daļā par parāda atgūšanas izdevumu piedziņu 17 EUR (septiņpadsmit *euro*) apmērā un līgumisko procentu piedziņu 123,32 EUR (viens simts divdesmit trīs *euro* 32 centi) apmērā.

Atzīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GelvoraSergel" tiesības saņemt no /pers. B/ 6% (sešus procentus) gadā no neatmaksātās parāda summas 5164,06 EUR (pieci tūkstoši viens simts sešdesmit četri *euro* 06 centi) par laiku no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā līdz sprieduma pilnīgai izpildei, ievērojot Civillikuma 1763.pantā noteiktos procentu ierobežojumus.

Noteikt /pers.B/sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedums sastādīts 2020.gada 2.decembrī.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnese I.Puriņa